

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 14 kwietnia 2023 r.

Pozycja 92

POSTANOWIENIE

z dnia 14 września 2017 r.

Sygn. akt Ts 17/16

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Piotr Pszczółkowski

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej A.B. w sprawie zgodności:

art. 227 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1822, ze zm.) z art. 2, art. 30, art. 31, art. 45 ust. 1, art. 47, art. 49 oraz art. 51 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

1) podjąć zawieszone postępowanie,

2) odmówić nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej.

UZASADNIENIE

1. W *petitum* sporządzonej przez adwokata skargi konstytucyjnej, wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 14 stycznia 2016 r. (data nadania), A.B. (dalej: skarżąca) zarzuciła niezgodność art. 227 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1822, ze zm.) z art. 47, art. 49 oraz art. 51 Konstytucji, zaś w uzasadnieniu skargi postawiła także zarzut sprzeczności przepisu poddanego kontroli z art. 2, art. 30, art. 31 oraz art. 45 ust. 1 Konstytucji.

2. Skarga konstytucyjna została wniesiona w związku z następującym stanem faktycznym:

Wyrokiem z dnia 5 listopada 2014 r. (sygn. akt [...]) Sąd Okręgowy w W. – I Wydział Cywilny, po rozpoznaniu powództwa W.K. przeciwko skarżącej o ochronę dóbr osobistych oraz powództwa skarżącej przeciwko W.K. o ochronę dóbr osobistych, nakazał skarżącej usunięcie skutków naruszenia czci i dobrego imienia W.K. w zakresie określonym w punktach I-XIII części I sentencji, oddalił powództwo skarżącej przeciwko W.K. (punkt I części II sentencji) oraz obciążył skarżącą kosztami procesu (punkt XIV części I i punkt II części II sentencji).

Sąd Apelacyjny w W. – I Wydział Cywilny wyrokiem z dnia 15 października 2015 r. (sygn. akt [...]), na skutek apelacji skarżącej, zmienił wyrok sądu pierwszej instancji w ten sposób, że zmienił treść punktów I, VIII i XII części I sentencji, zaś w zakresie punktów II,

VI, VII i X części I sentencji oddalił powództwo przeciwko skarżącej (punkt 1 sentencji), oddalił apelację w pozostałym zakresie (punkt 2 sentencji) oraz obciążył skarżącą kosztami postępowania apelacyjnego (punkt 3 sentencji).

3. Zdaniem skarżącej kwestionowany przepis jest niezgodny z przywołanymi wzorcami kontroli „w zakresie, w jakim nie wyłącza dopuszczalności wykorzystania w postępowaniu cywilnym dowodów zgromadzonych w sposób sprzeczny z prawem”.

4. We wniesionym do Trybunału Konstytucyjnego 7 marca 2016 r. piśmie procesowym pełnomocnik skarżącej poinformował, że skarżąca „zamierza wnieść skargę kasacyjną” od wyroku Sądu Apelacyjnego w W. z dnia 15 października 2015 r.

5. Trybunał Konstytucyjny uzyskał informację z I Wydziału Izby Cywilnej Sądu Najwyższego, że skarżąca 22 marca 2016 r. wniosła od wyroku Sądu Apelacyjnego w W. z dnia 15 października 2015 r. w sprawie [...] skargę kasacyjną, która wpłynęła do Sądu Najwyższego 17 maja 2016 r. Skargę tę zarejestrowano pod sygnaturą [...].

6. Postanowieniem z dnia 1 czerwca 2016 r., działając w oparciu o art. 67 ustawy z dnia 25 czerwca 2016 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 293, ze zm.), Trybunał Konstytucyjny zawiesił postępowanie do czasu wydania orzeczenia przez Sąd Najwyższy.

7. Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 23 czerwca 2017 r. (sygn. akt [...]) uchylił zaskarżony wyrok Sądu Apelacyjnego w W. z dnia 15 października 2015 r. i przekazał sprawę temu sądowi do ponownego rozpoznania. Wydanie tego rozstrzygnięcia oznacza, że Trybunał może podjąć zawieszone postępowanie i poddać wniesioną skargę procedurze wstępnej kontroli.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 13 grudnia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym oraz ustawę o statusie sędziów Trybunału Konstytucyjnego (Dz. U. poz. 2074) do postępowań przed Trybunałem wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072; dalej: u.o.t.p. TK) stosuje się przepisy tej ustawy. Skoro postępowanie zainicjowane analizowaną skargą nie zostało zakończone do 3 stycznia 2017 r., tzn. dnia wejścia w życie ustawy o TK, to zarówno wstępne, jak i merytoryczne rozpoznanie tej skargi określają przepisy ustawy o TK.

Z art. 79 ust. 1 Konstytucji wynika jednoznacznie, że warunkiem rozpoznania skargi konstytucyjnej jest uzyskanie przez skarżącego ostatecznego rozstrzygnięcia o wolnościach lub prawach albo o obowiązkach określonych w Konstytucji. Zgodnie z art. 77 ust. 1 u.o.t.p. TK skarga konstytucyjna może być wniesiona dopiero po wyczerpaniu przez skarżącego przysługującej w sprawie drogi prawnej, w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia mu prawomocnego wyroku, ostatecznej decyzji lub innego ostatecznego rozstrzygnięcia. W sytuacji, gdy postępowanie w danej sprawie nadal się toczy, a skarżący nie uzyskał ostatecznego orzeczenia o swoich prawach, wniesienie skargi konstytucyjnej musi być uznane za przedwczesne.

Skarżąca wiąże naruszenie wskazanych w skardze konstytucyjnych praw z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w W. z dnia 15 października 2015 r. (sygn. akt [...]). Sąd Najwyższy uchylił jednak to orzeczenie, a sprawę przekazał do ponownego rozpoznania (wyrok z dnia 23 czerwca 2017 r., sygn. akt [...]). W konsekwencji w sprawie skarżącej nie istnieje osta-

teczne orzeczenie, a więc skarga nie spełnia podstawowej przesłanki określonej w art. 79 ust. 1 Konstytucji. Powyższa okoliczność uzasadnia odmowę nadania skardze dalszego biegu.

Z tych względów Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p. TK skarżącej przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty doręczenia tego postanowienia.